

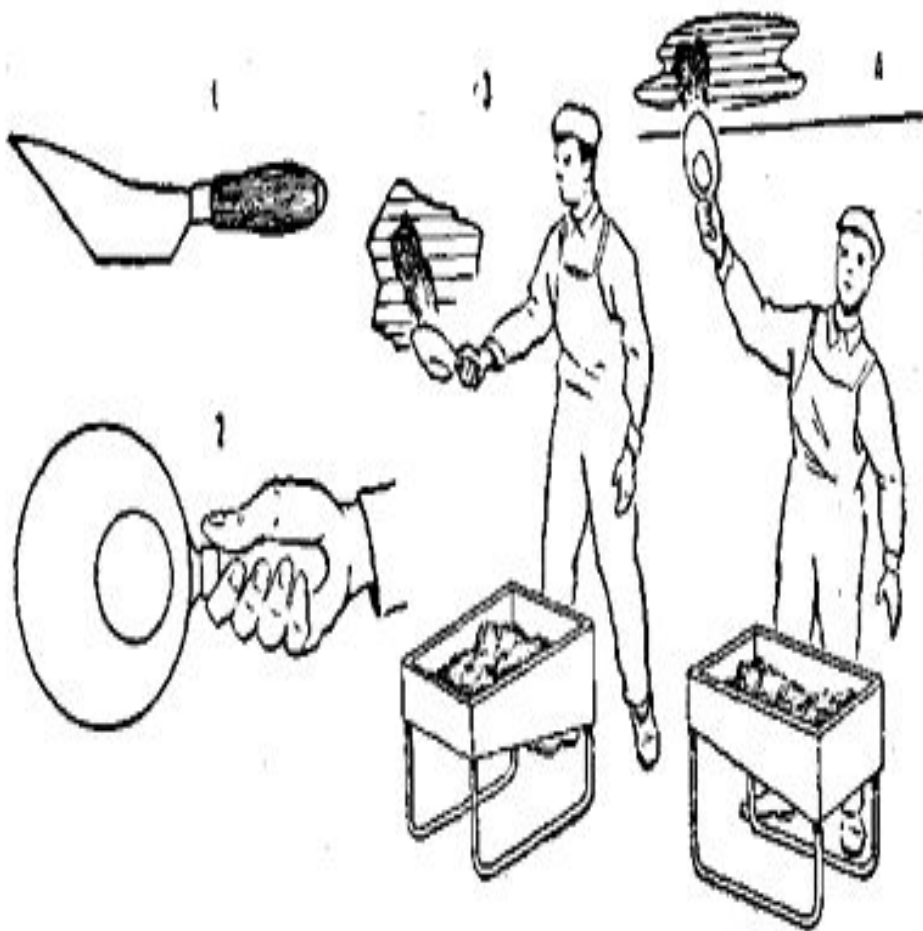
*ТЭХНАЛОГІЯ ВЫКАНАННЯ
ТЫНКОВЫХ РАБОТ*

**ВЫКАНАЎ ВУЧАНЬ
УА БГПЛЬ ЛАЗАРЭВІЧ ЭДУАРД.**

Пласты тынковага намёта

Тынкавы намёт наносаць на паверхню папластова. Першы пласт - обрызг - прызначаны для злучэння тынкоўкі з падставай шляхам запаўнення пустэч і расколін одзелываемай паверхні. Обрызг выконваюць растворам вадкай кансістэнцыі. Обрызг фармуе на сцяне шурпатую паверхню якая павялічвае плошчу счাপлення з наступным пластом. Другі пласт - грунт - служыць для выраўноўвання паверхні гусцейшым растворам і атрымання патрабаванай таўшчыні тынкоўкі. Грунт можна наносіць у некалькі слаёў таўшчынёй не больш за 7 мм кожны. Апошні, верхні пласт - накрывку - наносаць вадкім растворам на дробным пяску для адукацыі загладжанай і ўшчыльненага аздобнага пласта таўшчынёй каля 2 мм (дэкаратыўная накрывка - 5 мм). Сярэдняя сумарная таўшчыня слаёў прасты тынкоўкі - 12, палепшанай - 15, высакаякаснай - 20 мм.

нанясенне обрызга

Обрызг робяць вадкім, як кефір, растворам, наносячы яго на сцяну тынкавым каўшом або кельмай, ім зачэрпваюць раствор з вядра і накідваюць на сцяну. Обрызг варта абавязкова накідваць, але тут патрэбен навык. У пінг-понг гулялі? Пры накідванні раствора на сцяну кісцевы рух рукі прыкладна такое ж, як пры гульні ў настольны тэніс.

Кідаць трэба не занадта моцна, але і не слаба - так, каб раствор прыліпаў да сцяны, але не распырскваўся пры гэтым. Нанесены раствор не разраўноўваюць, а пакідаюць высыхаць на сцяне, як ёсць. Обрызг - першы пласт тынкавага сумёта. Таўшчыня яго павінна быць не менш за 2 і не больш за 5 мм. Раствор наносяць накідваннем суцэльным пластом, без пропускаў. Яго прызначэнне - запоўніць усе шурпатасці, а ў драўляных сценах - пракрасціся пад драўніну і ўчапіцца за яе.

нанясенне грунту

Грунтовочны раствор наносаць, скідаючы яго кельмай з сокала, або каўшом з вядра. Грунт - другі пласт тынкавага сумёта, які наносіцца на обрызг пасля яго схоплівання і лёгкага ацвярдзення. Раствор гушчыні смятаны або тэсту. Гэта асноўны пласт тынкоўкі. Наносаць яго ў адзін, два ці больш слаёў, што залежыць ад патрабаванай таўшчыні тынкоўкі. Кожны пласт разраўноўваюць, асабліва старанна - апошні, на які будзе нанесены тонкі пласт Накрыўку.

Прыгатаваны раствор накладваюць на сокал кельмай. Для гэтага сокал адным канцом абапіраюць на скрыню, другі канец паднімаюць пад кутом $25-30^\circ$ над скрыняй і кельмай хутка набіраюць на сокал порцыю раствора (2-4 л), апраўляюць яго, гэта значыць здымаюць з краёў лішкі, каб папярэдзіць страты раствора пры яго пераносцы ад скрыні да месца кладкі.

Набирание раствора на сокол

Оправка раствора

Накідвання раствора з сокала

Пры нанясенні раствора на сцяну сокал павінен быць нахілены ад сябе. Тады рука, якая трымала сокал, будзе абаронена ад траплення на яе раствора. Раствор з сокала набіраюць рубам або канцом кельмы. Кельму з раствором падносяць да сцяны, пэндзлем рукі робяць узмах кельмай з рэзкім прыпынкам, пры гэтым раствор злётае на паверхню сцяны. Аднак занадта моцных махаў рукой нельга, бо раствор будзе распырсквацца. Наносіць раствор прыходзіцца на розных узроўнях, злева направа і справа налева.

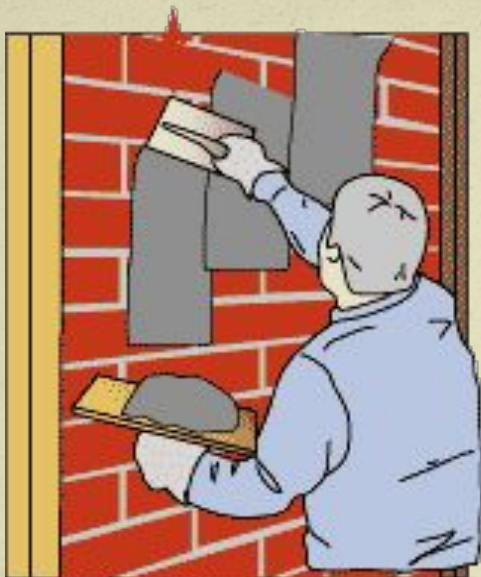
набрасывание слоя бетона

набрасывание слоя бетона

намазвання раствора

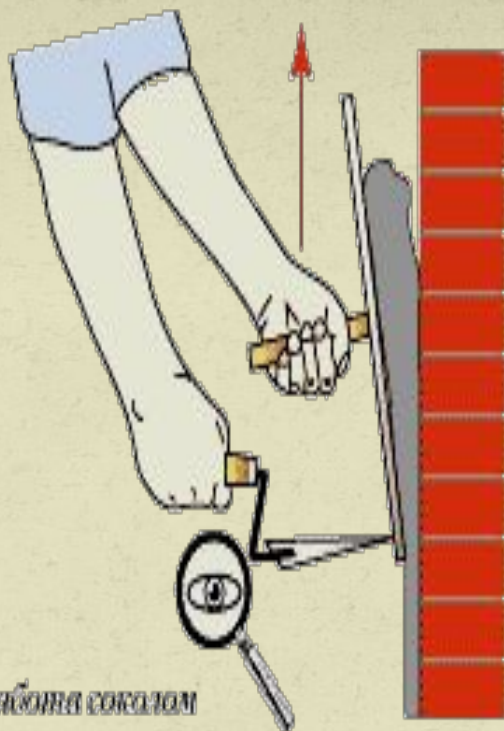
Работа штукатуром при кладке

Пры атынкоўцы па металічнай сетцы, драніцай і пры бяспясчанай накрыўцы працоўны наносіць раствор на паверхню сталёвай прасавальняй, зрушваючы яго з сокала. Трымаючы сокал ў адной руцэ амаль гарызантальна, аддзеліце кельмай пласт раствора. Нахіліце сокал, як паказана на малюнку, і нашмаруйце частку раствора на сцяну рухам кельмы ўверх. Затым размяркуйце раствор па сцяне. Пасля кожнага руху паварочвайце сокал прыкладна на чвэрць: гэта захавае цэнтроўку і вам будзе лягчэй трымаць сокал у руцэ.

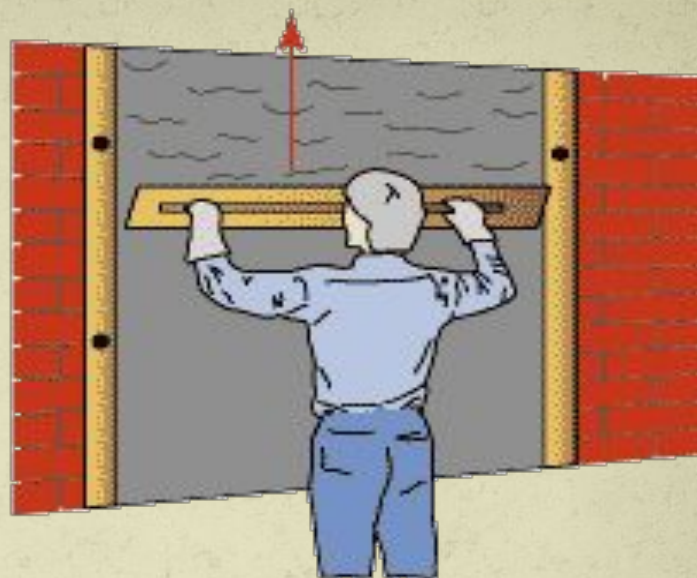
Робота сокалом

На сокал націскаюць канцом кельмы, упертым пад шпонку сокала, і перамяшчаюць яго. Па меры прасоўвання сокала раствор нашмароўваецца на паверхню, а прыпадняты другі край сокала паступова прыціскаецца да яе. Пры адпаведным навыку разраўноўваць сокалам раствор можна вельмі роўна.

Пры працы з сокалам ў адну руку бяруць сокал, у другую - кельму. На сокал набіраюць раствор і прыстаўляюць яго да сцяны так, каб верхні бок шчыта сокала абараніў ад паверхні на 50-100 мм, а ніжні быў прыціснуты да паверхні на таўшчыню які наносіцца пласта.

Пры працы з полутерком на яго градкай накладваюць раствор, падыходзяць да паверхні сцяны, прыстаўляюць да яе полуцёрка, націскаюць і вядуць па сцяне знізу ўверх. Шырыня палатна полуцёрка павінна быць 1200 мм, каб на ім можна было ўтрымаць больш раствора.

Работа на полутерком

Грунт разраўноўваюць згладжваннем або звязваннем. Запоўніўшы прастору паміж маякамі, варта разраўнаваць раствор полутерком. Сачыце за тым, каб у раствору не заставалася бурбалак паветра і пакрыццё шчыльна прылягала да сцяны. Руху полутерка могуць быць зігзагападобныя: кароткія - злева направа і справа налева, доўгае - уверх і трохі ў бок. Для згладжвання сумёта ўжываюць полутеркой даўжынёй да 1200 мм (пры апрацоўцы вялікіх паверхняў) і даўжынёй 800 мм і 350 (для малых паверхняў). Каб лягчэй было працаваць, у гладзящей дошкі полутерка зразаюць вуглавая фаскі, а адну з падоўжных і адну з тарцовых бакоў можна абабіць дахавай сталлю. Тынкавае пакрыццё павінна мець аднолькавую таўшчыню. Разравніванне раствора сокалам і полутерком вырабляецца гэтак жа, як і яго намазвання, толькі на прыладзе не павінна быць раствора. Калі полутерок цягне за сабой раствор, то выканайце паказаную працу пасля таго, як раствор трохі схопіцца.

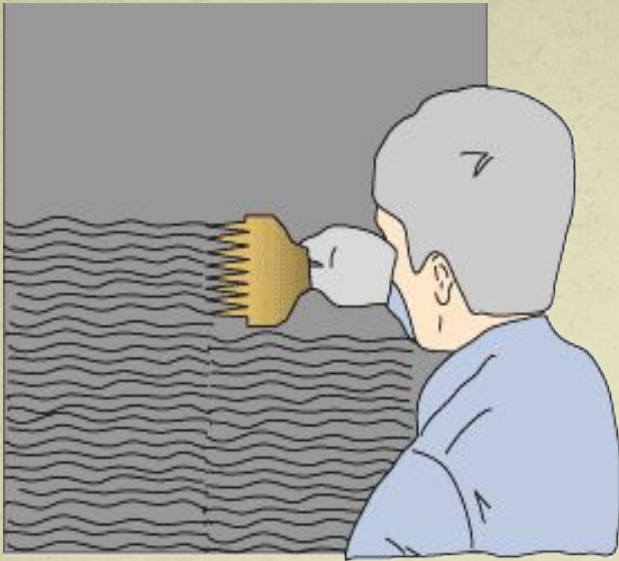
Для выравнивания намета срезанием используют правило, Малки и плоскостные шаблоны. Правило упирают обоими концами в направляющие или стальные направляющие маяки и срезают им излишки раствора. Излишки раствора снимают с правила кельней и отправляют назад в растворную скринь. Раствор в растворной скрини амалоджвають мяшаннем без дадання вады. Таму вельмі важна вызначыцца з першапачатковым аб'ёмам замешвання раствора, аб'ём павінен быць такім, каб яго хапала на перыяд часу да пачатку схоплівання.

Выравнивание штукатурного намета срезанием правилом

Нанясенне накрывочного пласта

Накрыўка - трэці пласт раствора таўшчынёй 2-4 мм. Яго наносяць на грунт, які павінен быць добра выраўнаваны. Калі грунт сухі, яго абавязкова змочваюць вадой з пэндзля і на вільготны грунт наносяць накрывку. Аднак лепш наносіць накрывку на грунт, які ўжо схапіўся, але яшчэ не высах. Гэта забяспечвае найбольш трывалае счাপленне Накрывку з грунтам. Таўшчыня Накрывку залежыць ад роўнасці грунта. Гушчыня раствора для Накрывку такая ж, якім выконваўся грунт. Для тынкоўкі пад афарбоўку пажадана прыгатаваць яго на дробным пяску, просеянном праз частае сіта з вочкамі 1,5 × 1,5 мм. Такая накрывка чыста заціраецца і пры афарбоўванні дазваляе абыйсціся без шпатлявання.

Пры таўшчыні накрывачнага пласта больш за 5 мм паверхню грунту наразваюць хвалепадобнымі разорамі.

Нарэзка тынкавага пласта пад наступны пласт грунту або пад накрывуку

Кожны наступны пласт тынкоўкі (грунту і Накрывуку) на цэментавым звязальным наносяць толькі па заканчэнні схоплівання раствора, а на вапнавым звязальным - пасля пачатку пабеленага папярэдняга пласта.

Як толькі накрыўка схопіцца, прыступаюць да заціркі. Зацірка выдаляе сляды ад полутерка, ёю выраўноўваюць груды і ямы. Перасохлую накрыўку змочваюць з пэндзля вадой і заціраюць. Змочваць трэба не моцна, так як мокрую тынкоўку зацерці будзе немагчыма. Пасля заціркі накрыўка павінна стаць роўнай і гладкай, без ракавін, грудоў і слядоў тынкавых інструментаў.

Зацірку робяць «ўкругавую» і «ў разгонку», губчатай таркай, багата змочанай вадой. Для адукацыі ідэальна гладкай паверхні вырабляюць паўторнае загладжвання (не пазней чым праз 24 гадзіны пасля захоплівання растворнай сумесі) паверхні, папярэдне змочанай вадой. Пасля другаснага загладжвання і сушкі паверхня становіцца трохі глянцавай і гатовая пад высакаякасную афарбоўку.

Зацірка тынкоўкі у круговую і вразгонку

Пры зацірцы у круговую тарку прыціскаюць палатном да тынкоўкі і выконваюць ёю кругавыя руху па гадзіннай і супраць гадзіннай стрэлкі. Пры гэтым грудкі раствора зразаюцца, а ямкі запаўняюцца растворам. Калі яны глыбокія, то кельмай здымаюць назапашаны на беражках таркі раствор, пераносяць яго на плоскасць таркі і замазваюць ім западзіны. Адначасова тарка ўшчыльняе раствор. У тых месцах, дзе на тынкоўцы бачныя выступы, варта мацней націскаць на тарку, а дзе западзіны - саслабляць націск. Тарку трэба перыядычна мыць або змочваць, таму трымаеце паблізу з сабой вядро з вадой.

Пры зацірцы у кругавую на паверхні застаюцца кругабразныя сляды. Каб іх не было, тынкоўку дадаткова заціраюць ў разгонку. Яе робяць па свежай зацірцы у кругавую. Спачатку заціраюць у кругавую прыкладна 1 м^2 паверхні і тут жа вырабляюць зацірку ў разгонку. На зацёртай паверхні не павінна быць грудой і прапушчаных месцаў, бо наступнае афарбоўванне пакажа ўсе недахопы тынкоўкі.

Патрабаванні да якасці тынкоўкі

адхіленні	Дапушчальныя адхіленні па якасці тынкоўкі		
	простай	палепшанай	высокаякаснай
Няроўнасці паверхні (выяўляюцца пры накладванні правілы або шаблону даўжынёй 2 м)	Не больш за тры няроўнасцяў глыбінёй або вышынёй да 5 мм	Не больш за два няроўнасцяў да 3 мм	Глыбінёй або вышынёй да 2 мм
Адхіленне паверхні ад вертыкалі	15 мм на вышыню памяшкання	2 мм на 1 м вышыні, але не больш за 10 мм на ўсю вышыню памяшкання	1 мм на 1 м вышыні, але не больш за 5 мм на ўсю вышыню памяшкання

Тое ж, ад гарызанталі	15 мм на ўсё памяшканне	2 мм на 1м даўжыні, але не больш за 10 мм на ўсю даўжыню памяшкання або яго частка, абмежаваную прагонамі, бэлькамі і да т.п.	1 мм на 1м даўжыні, але не больш за 7 мм на ўсю даўжыню памяшкання або яго частка, абмежаваную прагонамі, бэлькамі і т.п.
Адхіленні лузг, усенкаў, аконных і дзвярных адхонаў, пілястраў, слупоў і да т.п. ад вертыкалі і гарызанталі	10 мм на ўсё памяшканне	2 мм на 1 м вышыні і даўжыні, але не больш за 5 мм на ўвесь элемент	1 мм на 1 м вышыні і даўжыні, але не больш за 3 мм на ўвесь элемент

<p>Адхіленні радыусу крывалінейных паверхняў ад праектнай велічыні (правяраюць лекалом)</p>	<p>10 мм</p>	<p>7 мм</p>	<p>5 мм</p>
<p>Адхіленне шырыні абтынкаваных адхону ад праектнай</p>	<p>ня правяраюцца</p>	<p>3 мм</p>	<p>2 мм</p>
<p>1 Адхіленне цяг ад прамой лініі ў межах паміж кутамі перасячэння цяг і раскраповак</p>	<p>6 мм</p>	<p>3 мм</p>	<p>2 мм</p>

Дзякуй за ўвагу!
